

הבן האמיץ שלי

wife קרויזר

הגענו

וואהו איזה קשת גבוהה ומדהימה
ומתחתיה תהום עמוקה,
אתה שלמה מתקרב אל הקצה
אמאילה איזה פחד
אני לא מסוגלת להסתכל...
בורחת אחורנית, מסתכלת מרחוק.

באצילות, בשקט ובביטחון
אתה פותח את התיק הענק,
מוציא חבלים, שאקלים וכל מה שצריך
ומתחיל לקשור בידיים בטוחות.

מי רוצה לרדת ראשון?
אף אחד לא מעיז...

ואתה שלמה, בשקט ובשלווה נוסד ביטחון בכולנו,
קושר את עצמך, מתקרב לקצה ומתחיל לגלוש,
גולש ונהנה מכל רגע...

אני עדיין לא מעיזה להתקרב
אבל גאה בך, בן אמיץ שלי!

אתה גולש ויורד עד לקרקע שתחתך
מתיר את החבלים ורץ חזרה למעלה, אלינו

ושוב מנסה ושואל אם מישהו רוצה לנסות לגלוש.

אני מתחילה להעיז להתקרב
מסתכלת על התהום שמתחת לקשת,
ומעריצה אותך, הבן האמיץ שלי, החזק, הכמעט כל יכול,
אני מעריצה את היכולת שלך להתגבר על פחד הגבהים
להציב מטרה ובביטחון ומתוך אחריות למצות אותה,
ונושאת תפילה שתהיה לי בריא ושהקב"ה ישמור עליך.

אז שלמה שלי
החלק הזה ממך כנראה נמצא בתוכנו
והוא שנותן לנו כוח להמשיך
לא לוותר
לעשות את הבלתי יאמן
לנצח את הקושי
ולדבוק בחיים.